

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils iela № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 124 (1860)

Trešdien, 1956. g. 17. oktobrī

12. gads

Preses izdevumus katrā sētā, katrā ģimenē

Ar katru gadu mūsu Dzimtē iznāk vairāk laikrakstu un žurnālu. Strauji pieaudzis arī pastāvīgo abonētu skaits. Ja mūsu rajona 1951. gada periodisko izdevumu abonētu skaits bija astoņi tūkstoši piecīsimti, tad 1956. gada abonētu skaits pārsniedz 13 tūkstošus.

Tas nebūt nenozīmē, ka laikrakstu un žurnālu izplatīšanu var atstāt pašplūsmā. Lai dotu iespēju visplašākam masām nokārtot periodisko izdevumu abonēšanu nākamajam gadam, parakstīšanās ir uzsākta daudz agrāk. Organizācijām, testādem un bibliotekām parakstīšanās sākas jau septembra mēnesī, bet pārējiem — sākot ar 1. oktobri.

Partijas organizācijas, kurām ir jāstrādā ar masām, nevar neinteresēties, ko un kādus izdevumus pasūta organizācija, kolchozs vai uzņēmums. Komunistiem jāgādā, lai katrs laikraksts un žurnāls nokļūtu tur, kur tas nepieciešamāks. Lūk, tāpēc pašreiz, kad notiek parakstīšanās laikrakstiem un žurnāliem, ir svarīgi, lai partijas organizācijas nodarbotos ar šo svarīgo darbu.

Kā norit parakstīšanās mūsu rajonā? Jau gadu no gada pastieks b. Strautmanis, kurš apkalpo kolchozu „Komunars”, izpilda viņam uzticēto laikrakstu un žurnālu noteikto limitu. Tā arī šogad jau uz 15. oktobri, ka rajona laikraksts, republikāniskie un centrālie laikraksti un žurnāli kopškaitā 260 eksemplāru bija izveletoti. Labu piemēru rāda Kuldīgas MTS partijas pirmorganizācija un administrācija, kas abonē preses izdevumus pāri par 3000 rubļiem. Ne slikti laikrakstu un žurnālu izplatīšanu veic Turlavas sakaru aģentūra (vadītājs b. Festers) un citi.

Bet, diemžēl, mums ir arī tādi fakti, ka tieši izdevumus, kas visvairāk vajadzīgi lauksaimniecībā, atsevišķi

darbinieki ne labprāt pasūta. Nevienam netais, ka šodien kolhoznieki, lauksaimniecības specialisti un citi darbinieki, kuri satīti ar lauksaimniecību, var iztikt bez tādiem labiem žurnāliem kā „Kolchoznoje proizvodstvo”, „Nauka i peredovot opit sel'skom hozjajstvu”, „Zemļedēļje”, „Kukurūza”, „Moločnoje ferma” un citi. Bet kolchozu „Boļševiks”, „Proletarietis”, „Sarkanā zvaigzne” un citu vadošie darbinieki kategoriski atsakās šos izdevumus abonēt un atzīmē, ka to, lūk, mēs neprotam krēvu valodu. Lielā teikt, ka mums nav tādu lauksaimniecības specialistu, kas skola nebūtu mācījis krēvu valodu, un arī kolchozu priekšsēdētāji to labi prot.

Lauksaimniecības izdevumiem, kuri šogad ir nelabvēlīgi, daudzuma, jābūt katrā kolchozā. Nevar šodien lauksaimniecību strauji virzīt uz priekšu, ja neseksim pirmrindnieku pieredzei, ja to neieviešim savos kolchozos. Un mūsu kolchoziem, viņu vadītājiem un visiem terinādas kolhozniekiem ļoti daudz jāmācās, lai straujāk celtu kolchozu un kolhoznieku labklājību. Un šeit lielu palīdzību var sniegt un sniegs jaunā lauksaimniecības literatūra. Lauku darba laudim viņu darba labākais palīgs ir lauksaimniecības žurnāli. Tapēc blakus avīzei katrā kolchoza kantori, katrā kolhoznieka sētā jābūt arī šiem žurnāliem.

Lai sekmtgt velktu preses izdevumu izplatīšanu, nepietiek labi strādāt tikai „Preses apvienībai”, bet šeit partijas organizācijām jāmobilizē visplašākais aktīvs. Šinī darbā jāieslēdzas komjaunatnes organizācijām, jo jaunatnei paredzēto izdevumu izplatīšana rajonā arvien vēl klibo.

Brtvu ceļu padomju preses izdevumiem katrā sētā, katrā ģimenē!

Veciem mūsu zemē dzīvot tiksme!

Jūsu pieredze vajadzīga arī turpmāk

13. oktobra vakarā rajona kultūras namā pulcējās tirdzniecības darbinieki sanāksmē, kas bija veltīta atpūtai aizejošiem pensionariem. Ar lielu sirsnību un cieņu tirdzniecības darbinieku kolektīvs aizvadīja atpūtu 15 vecākās paaudzes darbiniekus. Starp tiem daži, kas tirdzniecībā nostrādājuši pat vairāk nekā 30 gadu. Lūk, Līze Gaile 7. veikalā vien strādājusi vairāk kā 10 gadus. Tāpat ilgus gadus ir strādājuši ceptuves strādniece Jūle Āboliņa, malkas zāģētājs Krišs Rubaums, Marija Vilgute un citi. Arī Ida Zass, neskatoties uz prāvo gadu skaitu, vēl līdz pēdējam laikam labi strādājusi par pavāri sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos.

Vakara rīkotāji uzrunās un apsveikumos izteica atzinību

un pateicību vecajiem darbiniekiem, kas tik ilgus gadus ir strādājuši tirdzniecībā un sabiedriskā ēdināšanā, runāja par lielo valsts gādību, kas nodrošinājusi pensionariem vecuma dienas.

„Mūsu lūgums jums, pensionariem”, teica rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs b. Gulbinskis, „aizejot no patērētāju kooperācijas darba, neaizejiet pavisam no kooperācijas. Jūsu palīdzība ar prātīgu, pieredzes bagātu padomu vajadzīga mūsu ikdienas darbā, pašu biedru un pilnvaroto sapulcēs”.

Visiem pensijā aizejošiem darbiniekiem patērētāju biedrības valde izsniedza naudas balvas. Vakars noslēdzās ar mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumiem. H. Priede

Ciemos pie pensionara Jēkaba Kaskas

Finieru fabrikas „Vulkans” bijušo plaša patēriņa ceha priekšnieku tagadējo pensionaru b. J. Kasku sastapām dzīvoklī pie rakstāmgalda. — Labdien, biedri Kaska, kā jūtaties pirmajās pensionara dienās, — apjautājāmies. — Nekas, lieliski. Pēc pāris nedēļu atpūtas jau par desmit gadiem jaunāks jūtos, — viņš smaidīdams pajokoja, un uzzinājis, ka mēs no redakcijas, palūdza, lai laikraksta slejās viņa vārdā izsakām sirsnīgu pateicību visiem finieru fabrikas strādniekiem, bet it sevišķi plaša patēriņa ceha ļaudīm par skaidrotajām dāvanām un neaizmirstamo atvadu sarīkojumu fabrikas klubā.

Viņa dzīvoklī ar interesi vērojām skaistās finierētās mēbeles un citus koka izstrādājumus. — Tas viss vīra roku darbs, — paskaidro b. Kaskas dzīves biedrene. — Jau vairāk nekā četrdesmit gadu esmu gatavojis mēbeles, — saka b. Kaska, un vārdu pa vārdam mūsu starpā izraisījās sirsnīga saruna. Biedrs Kaska no 8 gadu vecuma uzsācis ganu gaitas. Tajos laikos arī par skolu viņam nebija ko domāt un trūkuma dzīts bija spiests aiziet pie galdnieka amatā mācīties. Sūrā darbā un neklātienes mācībās vecam darba veteranam pienāca 1941. gads. Latvijā nodibinājās padomju vara un Jēkaba Kasku no Rīgas komandēja darbā uz finieru fabriku „Vulkans”. Tagad viņam sākās jauns radošs darbs. Taču drīz

to pārtrauca karš. Ar interesi noklausījāmies stāstu, kā vulkanieši sabotēja ieburcējiem, nobēdzinot gan kokmateriālus, gan mašīnas.

Beidzās kauju dienas, un Jēkabs Kaska ar vēl lielāku enerģiju pievērsās darbam. Atzīmējot pirmo pēckara Lielās Oktobra revolūcijas gadadienu, biedrs Kaska saņēma pirmo apbalvojumu — PSRS papiru un kokapstrādes rūpniecības ministrijas Goda rakstu. Rit gads aiz gada, un nestāv uz vietas arī centīgā galdnieka dzīve. Viņš sekmiģi vada mēbeļu cehu, vēlāk jau ir plaša patēriņa ceha priekšnieks, un viņa vadītie strādnieki socialistiskajā sacensībā ar pārējo fabrikas kolektīvu bieži izcīnīja pirmo vietu.

Šodien biedrs Kaska nav kolektīva vidū, un, apskatot savus Goda rakstus, kas sniedz pāri desmitiem, viņš allaž atceras to. Pareizi, fabriku un iemīloto arodu sirmās darba veterāns nedomā aizmirst. Kā ik gadus, tā arī nākamajā gadā viņš paredzējis ar koka izstrādājumiem piedalīties rajona lietišķās mākslas izstādē.

Pašreiz b. Kaska apgūst fotogrāfēšanas māku, jo citādk darba biedru dāvināto fotoaparātu nevarēs izmantot.

Jā, skaisti un patikami pāiet pensionaru ikdiena, un par to varam tikai priecāties, jo atpūtu viņi ir godam nopelnījuši.

A. Pētersons

Pārskats

par kartupeļu un
cukurbietu novākšanas
gaitu rajona kolchozos
uz 1956. g. 15. oktobri

Kolchozs	Novākti kartupeļu proc. no plūna	Novāktas cukurbietes proc. no plūna
„Uzvara”	78	16,7
Miķurina v. n.	48,1	44,3
„Sarkanā zvaigzne”	47,8	13,3
Leņina v. n.	41,1	14,2
„Komunars”	37,5	18,8
„Abava”	33,3	36,4
Ždanova v. n.	30,8	26,3
„Jaunā gvarde”	30,7	14,3
„Imanta”	30,1	—
„Proletarietis”	30,0	58,3
„Boļševiks”	28,0	14,3
„Sarkanais karogs”	25,6	29,4
Lisenko v. n.	23,4	—
„Latvijas strēlnieks”	23,3	9,4
„Kopdarbība”	22,2	22,7
„Padomju Latvija”	20,9	5,5
„Cīņa”	19,4	25,0
„Brīvais ceļš”	14,2	8,4
„Uzvaras karogs”	13,3	27,3
„Traktorists”	13,3	25,0
Raiņa v. n.	13,2	25,0
„Aktivists”	12,6	9,0
Kārļa Marksa v. n.	11,4	—
„Socialisma ceļš”	10,0	20,0
„Graudis”	9,1	25,0
Stalīna v. n.	7,8	10,0
Molotova v. n.	5,9	35,7
„Brīvība”	—	19,0

Cukurbietes izrautas

Lauksaimniecības arteļa „Abava” kolhoznieki cukurbietes šogad audzējuši 11 hektaru platībā. Pašreiz cukurbietes visā platībā izrautas no zemes, sakrautas kaudzītēs, bet no 7 hektariem arī nodarinātas. Centīgi cukurbietu novākšanā strādā gados vecākas kolhoznieces. Lielākās platībās bietes novākušas Līna Ozola, Olga Balandina, Olga Sproģe, Amālija Jansone, Anna Malkcīrte un citas. I. Veļans

Brigades pabeigušas kartupeļu novākšanu

Labu kartupeļu ražu šogad izaudzējuši lauksaimniecības arteļa „Uzvara” ļaudis. Salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad no katra hektara iegūst divreiz vairāk kartupeļu. Viņi visi kolchozā no katra hektara noņēma 145 centnerus, bet atsevišķos laukos iegūst līdz 200 centneru no ha.

Raženi kartupeļu noņemšanā strādā visu brigāžu kolhoznieki. No 100 hektaru platības jau noņemti kartupeļi no 80 hektariem. Pirmās un otrās kompleksās brigades ļaudis šo darbu jau pabeiguši. Kartupeļu lasītājas dienā katra salasa 1,8 tonnas, bet kolhoznieces Valija Vitte un Vilhelmine Skripija—2 tonnas.

I. Ozola

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 15. oktobri

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	98,9	96,3
Izkulti graudaugi (proc.)	34,9	39
Novāktas cukurbietes (proc.)	30,9	19,5
Novākts kartupeļu (proc.)	41,3	26,4
Rudens aršana (proc.)	42	41,7

Latvijas PSR Ministru Padomē Par biškopības attīstības pasākumiem Latvijas PSR kolchozos

Latvijas PSR Ministru Padomē atzīmē, ka biškopības stāvoklis ir neapmierinošs daudzās republikas kolchozos. Bišu saimju skaits lauksaimniecības arteļos samazinājies līdz 23,2 tūkstošiem. 198 kolchozos līdz pat šim laikam nav ierīkotas sabiedriskās dravas, 746 kolchozos dravas ir mazas — ar mazāk nekā 20 bišu saimēm katrā.

Daudzas kolchozos bišēm nav nodrošināta barības bāze un bites kopj neapmierinoši. Lielākajā daļā dravu neveic bišu izlasi un uzlabošanu, bišu mātes nomaina neregulāri. Necinās pret bišu slimībām, tāpēc dravās bites bieži salsimst ar nozemi. Lielākajā daļā kolchozu bišu produktivitāte ir zema. Bites nepietiekami izmanto lauksaimniecības kultūru apputeksnēšanai.

Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijai nav nodrošinājusi pienācīgu biškopības vadīšanu kolchozos. Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas Biškopības apgādes kancoris ir tikai apgādes organizācija un nevar būtiski palīdzēt uzlabot biškopības stāvokli kolchozos.

Daudzas rajonu izpildkomitejas, mašīnu un traktoru stacijas un to speciālisti, veterinārie iecirkņi un kolchozu speciālisti ar biškopības jautājumiem nenodarbojas un nesniedz kolchoziem praktisku palīdzību šīs lauksaimniecības nozares attīstīšanā un progresīvo paņēmīnu ieviešanā bišu produktivitātes celšanai.

Ar vaska pārstrādāšanu republikā nodarbojas daudzas citas Latvijas patērētāju biedrību savienības, Biškopības apgādes kantora, kooperācijas sabiedrības „Padomju Latvijas biškopis” un citu organizāciju darbnīcas, tāpēc rodas vaska zudumi, neražīgi izdevumi, šūnas sadārdzinās un to kvalitāte ir zema. Kolchozus pietiekami neapgādā ar medus sviedēm un alvotu stiepli šūnu nostiprināšanai.

Kvalificētus biškopjus republikā sagatavo nepietiekamā skaitā; speciālisti, kas beiguši lauksaimniecības skolas, praktiski maz pārzin biškopību.

Republikas zinātniskās pētniecības iestādes nesniedz kolchoziem nepieciešamo palīdzību biškopības attīstīšanā un bišu produktivitātes celšanā.

Valsts izdevniecība neapmierina biškopju, lauksaimniecības speciālistu un skolu audzēkņu vajadzības pēc biškopības literatūras latviešu valodā. Republikas žurnāli un laikraksti nepietiekami apgaismo biškopības jautājumus.

Kooperācijas sabiedrība „Padomju Latvijas biškopis” maz palīdz kolchoziem biškopības attīstīšanā.

Latvijas PSR Ministru Padomē nolemj:

1. Biškopības attīstībā uzskatīt par neatliekamu uzdevumu krasi palielināt kolchozu bišu saimju skaitu, celt to produktivitāti un plaši izmantot bites lauksaimniecības kultūru apputeksnēšanai.

2. Uzlikt par pienākumu Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijai, rajonu izpildkomitejām un MTS direktoriem:

a) plānojot lauksaimnieciskās ražošanas apjomu kolchozos 1957. gadam un turpmākajiem gadiem, paredzēt un nodrošināt jaunu dravu ierīkošanu kolchozos un esošo sīko dravu paplašināšanu, lai jau 1957. gadā ikviens kolchozs, kam bišu nav bijis, organizētu savu dravu ar vismaz 20 bišu saimēm un lai pārējos kolchozos būtu ne mazāk par 40 bišu saimēm;

b) krasi uzlabot biškopības vadīšanu kolchozos; studēt un vispārināt labāko biškopju pieredzi un ieviest to visu kolchozu praksē.

Biškopības vadīšanu MTS zonās uzdot MTS galvenajiem zootehniķiem;

c) prasīt no veterināriem darbiniekiem steidzami rīkoties, lai likvidētu nozemi un citas bišu slimības kolchozu un individuālo biškopju dravās;

d) ieteikt kolchoziem plaši sēt medus augus, rūpēties, lai bites apputeksnētu lauksaimniecības kultūras, un veikt pasākumus kolchozu biškopju materiālās ieinteresētības palielināšanai šo kultūru apputeksnēšanai;

e) uzdot MTS, kolchozu un padomju saimniecību speciālistiem un pieredzējušiem biškopjiem šoruden visur pārbaudīt bišu stāvokli kolchozu dravās un palīdzēt kolchoziem sagatavot bites ziemai un nodrošināt tās ar augstvērtīgu barību.

3. Atļaut Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijai šīs ministrijas sistēmas administratīvā un pārvaldes aparāta skaitliskā sastāva un darba algas fonda robežās organizēt uz Biškopības apgādes kantora bāzes Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas Biškopības pārvaldi, kas darbotos uz saimnieciskā aprēķina pamatiem, uzdodot tai ne tikai apgādāt kolchozus, padomju saimniecības un individuālos biškopjus ar biškopības inventāru, bet arī vadīt

biškopības attīstību republikas kolchozos un sniegt palīdzību individuālajiem biškopjiem.

4. Uzlikt par pienākumu Latvijas Lauksaimniecības akadēmijai paredzēt, sākot ar 1956.—1957. mācību gadu, agronomijas un zootehnikas fakultātēs biškopību kā obligātu mācību priekšmetu un veterinārās medicīnas fakultātes programā nodaļu „Bišu slimības un to apkarošana”.

5. Uzlikt par pienākumu Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijai:

a) paredzēt lauksaimniecības un zooveterinārijas tehnikumu programās nepieciešamo stundu skaitu biškopības mācīšanai;

b) organizēt vienā lauksaimniecības tehnikumā viengadīgu biškopju skolu;

c) organizēt Biškopības pārvaldes sistēmā un mašīnu-traktoru stacijās kolchozu biškopju, MTS un kolchozu speciālistu kvalifikācijas celšanas kursus, kā arī jaunu biškopju sagatavošanu īslaicīgos kursos līdz ar praktiskām vasaras nodarbībām republikas labākajās dravās;

d) lopkopības zinātniskās pētniecības institūta tematiskajā plānā paredzēt tematus biškopības jautājumos;

e) paplašināt un nostiprināt mācību dravu „Zieduleja” un paplašināt selekcijas bišu audzēšanu šajā dravā.

6. Uzlikt par pienākumu Latvijas PSR Vietējās un kurināmā rūpniecības ministrijai izgatavot 1957. gadā ministrijas uzņēmumos nepieciešamajā daudzumā medus sviedes un dūmekļus pēc Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas pasūtījumiem.

7. Atvēlēt 1956. gadā Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijai divas tonnas šūnu nostiprināmo tērauda stiepli no produkcijas, ko virs plāna devuši Latvijas PSR Vietējās un kurināmā rūpniecības ministrijas uzņēmumi.

8. Uzlikt par pienākumu Latvijas patērētāju biedrību savienībai organizēt visos rajonu veikalos biškopības inventāru un materiālu nepārtrauktu pārdošanu kolchoziem, padomju saimniecībām un individuālajiem biškopjiem, kā arī šūnu apmaiņu pret vasku.

9. Uzlikt par pienākumu Latvijas PSR Kultūras ministrijai uzdot Latvijas Valsts izdevniecībai palielināt literatūras un mācību grāmatu izdošanu latviešu valodā biškopības jautājumos.

(LTA)

Vulkanieši sacenšas, lai godam sagaidītu Oktobra svētkus

— Sarausim! Līdz maiņas beigām vairs nav tālu! — pie darba brigades strādnieces aicina Zentas Hercas skaļā balss.

Drīz vien hidrauliskā prese par jaunu tiek piepildīta ar salīmētām galdnieku platēm. Brigadiere pagriež ventili, un prese dunēdama saspiež salīmēto materiālu. Bet kamēr presē zem augsta spiediena līme cieši savienojas ar koksnī un top mēbeļu ražotājiem tik pazīstamās galdnieku plates, brigades strādnieces jau saklāj nākamo presi.

Brigadiere Zenta Herca ir labi sastrādājusies ar savas brigades strādniecēm. Par to liecina līdzšinējās socialistiskajā sacensībā izcīnītās pirmās vietas un ceļojošie Sarkanie karodziņi. Arī šoreiz teicamā brigadiere un viņas ļaudis cieši nolēmuši cīnīties par pirmo vietu. Ka tas brigadei tiešām pa spēkam, liecina pirmie panākumi: oktobra mēneša pirmās puses darba uzdevums veikts par 153 procentiem.

No pirmrindniekiem cenšas neatpalikt pārējās līmētāju brigades. Tā Lūcijas Hercas brigade uzdevumu izpildījusi par 138 procentiem. Tāds pats darba rezultāts arī otrās hidrauliskās preses Emilijas Švarcas vadītai brigadei.

Socialistiskā sacensība die-

nu no dienas kļūst arvien spraigāka. Katrs cechs, katra brigade un strādnieks cenšas dot maksimāli iespējamo produkcijas daudzumu.

Spraigi rit sacensība starp lobītājiem. Pašreiz labi darba rādītāji trešās lobmašinas vadītājam Jānim Grīnvaldam. Viņš šā mēneša pirmajās 13 dienās darba uzdevumu vidēji veicis par 111 procentiem.

Uzmanība tiek veltīta ne tikai ražotam daudzumam, arī kvalitātei jābūt teicamai. Lai pēc iespējas mazāk rastos apzāģēšanas brāķi, precīzi katru loksnī apzāģē bb. Breslava un Petrevica vadītās veidzāgu brigades, pirmssvētku socialistiskajā sacensībā izpildot normas 200 procentu apmērā.

Atbildīgu darbu veic galdnieku plašu seržu izgatavotāji. No seržu kvalitātes atkarīgs plašu līmējums. Tāpēc katru operāciju pie seržu izgatavošanas ceča kolektīvs izpilda ar sevišķu rūpību.

Teicamus panākumus socialistiskajā sacensībā seržu gatavošanas cechā gūst dēļu zāvētājs Pēteris Gļebovs, malu ēvēlētājs Aleksandrs Jērs, gatera vadītājs Jānis Arājs. Izstrādes normas viņi izpilda par 150—200 procentiem, dodot tikai teicamas kvalitātes produkciju.

E. Hibners

Pārskats

par piena un gaļas iegūvi kolchozos uz šā gada
1. oktobri

Iegūsmas vieta	Kolchozs	Uz 100 ha lija izmant. zemes		Cūkgaiņa uz 100 ha aramzemes (cent)
		piens (cent)	gaļa (cent)	
1.	„Latvijas strēlnieks”	204,6	26,8	25,5
2.	„Imanta”	189	24,5	20
3.	„Komunars”	183,7	18,9	18,6
4.	„Čiņa”	183	23,7	27,7
5.	„Grauds”	172	22,7	18,2
6.	Kārļa Marksa v. n.	152,7	16,3	12,9
7.	„Uzvara”	150,4	26,1	14,3
8.	Mičurina v. n.	145,6	13,8	9,3
9.	„Traktorists”	142,4	23,7	18
10.	Lisenko v. n.	131,3	20,8	21
11.	Leņina v. n.	126,7	16,1	13,5
12.	„Uzvaras karogs”	125	18,6	15,1
13.	„Sarkanais karogs”	123,4	22,4	13,5
14.	Raiņa v. n.	121,4	12,1	9
15.	„Aktivists”	119,6	18,8	14
16.	„Sarkanā zvaigzne”	107,6	15,2	8,1
17.	Molotova v. n.	107,1	17	8,1
18.	„Jaunā gvarde”	105,8	8,7	1,0
19.	Stalīna v. n.	101,9	19	10,9
20.	„Socialisma ceļš”	94,7	11,7	5,9
21.	„Brīvais ceļš”	94,5	18,4	8,8
22.	„Brīvība”	90,2	17,1	18,3
23.	„Kopdarbība”	86,5	18,4	10,5
24.	„Boļševiks”	84,6	14,1	9,9
25.	Ždanova v. n.	81,4	14,1	11
26.	„Padomju Latvija”	75,1	15,8	6,6
27.	„Abava”	66,3	9,2	8,9
28.	„Proletarietis”	50,8	6,3	5,1

Socialistiskās sacensības saistības ar Ventpils rajonu par 157 centneru piena iegūvi uz 100 hektariem lauksaimnieciskā izmantojamās zemes krietni pārsnieguši pieci rajona kolchozi — „Latvijas strēlnieks”, „Imanta”, „Komunars”, „Čiņa” un „Grauds”. Tāpat šajos kolchozos pārsniegtas rajona saistības cūkgaiņas ražošanā uz 100 hektariem.

Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, cūkgaiņas ražošanu ievērojami kāpinājuši kolchozi „Čiņa”, „Traktorists”, Lisenko vārdā nosauktais un vairāki citi. Tas šajos kolchozos panākts, galvenokārt paplašinot bekonu audzēšanu.

Diemžēl, ne vienā vien rajona kolchozā rezultāti lopkopības produktu ražošanā vēl visai zemi. Kolchozos „Brīvība”, „Kopdarbība”, „Boļševiks”, „Padomju Latvija” un vairākos citos uz 100 ha lauksaimnieciskā izmantojamās zemes nav iegūti pat 100 centneru piena. Kolchozos „Socialisma ceļš”, „Boļševiks”, „Abava” un „Proletarietis” nepieļaujami maz ražots gaļas un sevišķi cūkgaiņas. Tas tāpēc, ka šo kolchozu valdes, lauksaimniecības speciālisti par cūkkopības attīstību rūpējas maz, neizvērsot bekonu audzēšanu, palaiž garām izdevību gūt labus ienākumus.

Izveido dīksaimniecību

Ar zivkopību lauksaimniecības arteļa „Uzvara” kolchoznieki šogad nodarbojas pirmo gadu. Pavasarī viņi ierīkoja dīkus 10 hektaru platībā. Tajos ielaida vairākus tūkstošus karpu un spoguļkarpu mazuļu. Zivkopja pienākumus uzticēja Aleksandram Jercenam.

Tagad uzsākta dīku nolaišana un zivju zveja. Tirgū pār-

dots zivis par 5 tūkstoš rubļiem. Lielus ienākumus kolchozs iegūs, pārdodot zivju mazuļus, kuru šogad ļoti daudz. No hektara dīku iegūst 20 tūkstoš mazuļu. Šīnī gadā, pārdodot mazuļus, paredzēts ieņemt vismaz 40—50 tūkstoš rubļu.

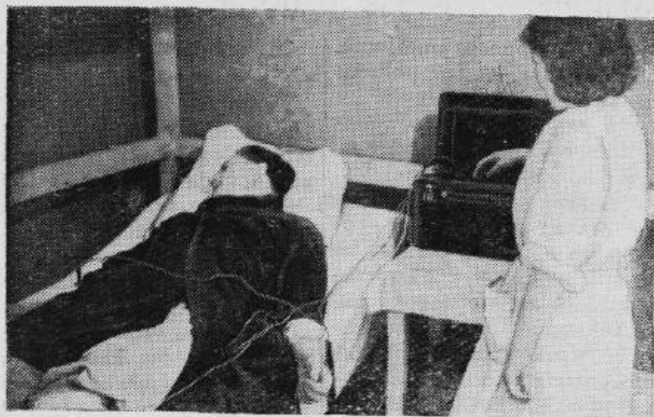
Par to, lai nākamajā gadā ienākumi no zivkopības vai-

rāktārtīgi palielinātos, jau laikus parūpējušies arteļa biedri. 50 hektarus kolchozā aizņēma laukkopībai nederīga zeme. Šo platību kolchoznieki iztīrīja no krūmiem un ierīkoja dīkus.

Jau nākamajā gadā dīku platība palielināsies par 50 hektariem un ienākumi no zivkopības būs daudz lielāki.

M. Salīņa

RŪPES PAR DARBAĻAUŽU VESELĪBU

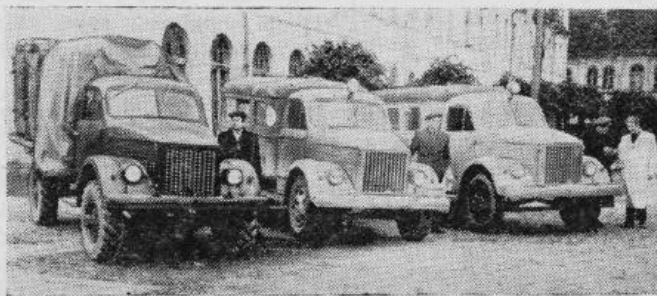
Attēlā: medicīnas māsa b. Bunce ar elektrokoordigrafa palīdzību pārbauda slimnieka sirds darbību.

Padomju zemē rūpes par darbaļaudīm un viņu veselību vienmēr ir bijušas un ir pirmajā vietā. Šim nolūkam ik gadus tiek izlietotas lielas naudas sumas, lai uzlabotu ārstniecisko iestāžu darbu. Arī mūsu rajonā šīnā gadā tuvu pie simts tūkstoš rubļiem izlietots rajona slimnīcas labiekārtošanā. Lūk, sarkanā stūriša telpas. Ja agrāk šeit slimniekiem, kuriem bija atļauts staigāt, kinofilmu demonstrēšanas laikā nācās klausīties arī kinoaparaturas spalgos, nepatikamos trokšņus, tad tagad tas ir novērsts, un kinoaparaturu novieto ārpus skatītāju telpas. Gaisākas un mājīgākas padarītas arī palātu telpas slimniekiem. Daudz slimnieku nopūtu savā pastāvēšanas laikā dzirdējušas rajona slimnīcas sienas, bet vēl biežāk tās bijušas liecinieces lielajam, ne ar ko nesalīdzināmajam priekam, kad cilvēks, ar ārstu palīdzību uzveicis savu nīkmo ienaidnieci—jauno slimību, atkal atgriežas dzīvē.

Nesen šeit iekārtots un sācis darboties elektrokoordigrafs kabinets, kuru apkalpo ārstes bb. Valdovska, Lastovska un medicīnas māsa b. Bunce. Jaunā iekārta ļoti atvieglo ārstu darbu sirdsslimnieku ārstēšanā, un arī pašiem slimniekiem ir izdevīgāk, jo nav vairs jāmēro tālais ceļš

līdz Liepājai vai Rīgai, lai pārbaudītu sirds darbību.

Mūsu dienās slimnieku ārstēšanā plaši lieto apstarošanu, dažādas injekcijas. Taču pēdējās slimniekiem ne sevišķi patīkamas: dažreiz pavisam sīkas adatiņas dūriens bieži vien nepatīkami sāp. Tomēr labāk tā, nekā zaudēt darba spējas. To saprot arī paši slimnieki un pacieš dažreiz ne visai patīkamo procedūru.

Attēlā: rajona slimnīcas galvenā ārsta vietnieks saimnieciski-administratīvās lietās b. Pauris pasniedz vecākam šoferim b. Krūmiņam jaunsapemtas automašīnas dokumentus.

Citādi tas ir ar fizikālo terapiju, kur ārstēšanai izmanto elektrisko strāvu vai gaismu. Bieži slimnieks nesajūt neko, kaut gan caur viņa ķermeni plūst elektriskā strāva, kuras spriegums sniedzas tūkstošos voltu. Tikai pēc kāda laika slimnieks jūt, ka sāpes rīmušas, vai arī arvien vairāk

izzūd smagās operāciju sekas.

Slimnieku labākai apkalpošanai iegādāts arī jauns rentģena aparāts, kas Kuldīgā būs trešais pēc skaita.

Rajonā papildinājies sanitāro automašīnu skaits, lai nebūtu vairs gadījumu, kāds bija šā gada maijā, kad sanitārā automašīna bija remontā, bet citas vietā nebija.

Iegādāta arī jauna dezinfekcijas un dušas kameru sanitārā automašīna, ar kuru būs iespējams apkalpot pat attālkās rajona vietas. Arī sanitāro automašīnu šoferi izjūt lielu rūpību par cilvēka veselību. To rāda gadījums. Šā gada 12. oktobrī, kad viena no sanitārajām automašīnām dežurējās šoferis vadīja ar slimniekiem bija ceļā uz Rīgas slimnīcu, bet tani pat laikā rajona slimnīcas ķirurģiskajā nodaļā kāds slimnieks pēkšņi saslima ar infekcijas slimību. Tad šoferis b. Kušners, neskatoties uz to, ka viņam nebija darba laiks, nekavējoties sēdās pie automašīnas stūres, un slimnieks tūdaļ tika nogādāts infekcijas slimnīcā.

BĒRNU VECĀKIEM

Audzinašana ģimenē

Komunistiskā partija un Padomju valdība nemitīgi rūpjas par jaunās paaudzes mācīšanu un audzināšanu.

Padomju skolu durvis plaši atvērtas visiem bērniem. Tā cenšas dot saviem audzēkņiem dziļas un vispusīgas zināšanas, ieaudzina bērnos augstas morāles īpašības, kādas nepieciešamas padomju pilsoņiem.

Bet labus rezultātus skola var gūt bērnu audzināšanā un mācīšanā vienīgi tad, ja skola un ģimene, skolotāji un vecāki rīkojas saskaņoti.

Kas vecākiem jā dara, lai bērnus ieaudzina disciplinētību un pareizu attieksmi pret darbu, — īpašības, kas tik nepieciešamas visiem skolas vecuma bērniem, lai skola gūtu labus panākumus mācīšanā un audzināšanā.

Audzinaot bērnus darbam, ģimenes uzdevums ir pieradināt viņus pie darba, iemācīt tiem strādāt visu viņiem pašiem spēkam esošo, izveidot viņos nepieciešamās darba iemaņas un prasmi, pieradināt veikt darbu apzinīgi un kārtīgi, ieaudzina atbildības sajūtu par uzticēto pienākumu pildīšanu.

Vecākiem jau no bērnības jāveicina bērnu tieksme pašam sevi apkalpot.

Jau trīs, četrus gadus vecam bērnam jāprot patstāvīgi apģērbties, nomazgāties, tāpat tie jāradina pēc rotaļāšanās nolikt kārtībā savas mantiņas, turēt tīrībā un kārtībā savas lietas.

Bērnam paaugot, uzdodami papildus citi viņa spēkiem atbilstoši pienākumi.

Sākot ar pirmo skolas dienu, bērni jāradina ikdienas kārtīgi mācīties.

Bieži vien nesekmība mācībās nav izskaidrojama ar ne-

apdāvinātību, bet gan ar to, ka bērns jau no bērnības nav radināts sistematiskam darbam, tas ir, bērns neprot strādāt.

Sevišķi jācinās pret slinkuma parādīšanos bērnos. Padomju pedagogs A. S. Makarenko saka, ka ir tikai viens veids, kā cīnīties pret slinkumu: pakāpeniski iesaistīt bērnu darbā, pamazām modinot viņā interesi par darbu.

Jau no bērnības jāradina bērnam pārvarēt grūtības, visādi jāatbalsta bērnu piedalīšanās sabiedriski derīga darba pildīšanā.

Svarīgs līdzeklis, kā pieradināt bērnus pie disciplīnas, ir pareizs režīms.

Režīms disciplinē un pieradina bērnus laikā izpildīt uzdoto darbu, pieradina tos būt precīziem. Ar neatlaidīgu režīma ieviešanu panāk to, ka bērnus izveidojas iemaņas un paradumi disciplinēti uzvesties sabiedrībā.

Ļoti svarīga režīma sastāvdaļa ir zināms, noteikts, bērna spēkiem atbilstošs darbs, kas tiem jāveic, jo darbs ir un paliek viens no labākajiem disciplīnas līdzekļiem.

Bērnus disciplinējot, vajaga izmantot ne tikai sodus, bet gan arī pamudinājumus, lai bērnus rastos vēlēšanās arī turpmāk būt disciplinētiem.

Jāņem vērā, ka audzināšana ir ilgstošs process un labus panākumus var sasniegt tikai ilgstoša, sistematiska darba rezultātā.

Vecāki, neatlaidīgi audziniet bērnus darbam, ieaudziniet viņos disciplinētību jau no bērnības, tad nebūs vairs bērnu, ar kuriem „netiek galā” ne vecāki, ne skola!

Al. Jostsons,

Kuldīgas I vidusskolas direktors

PADOMJU DZIMTENĒ

Pirmrindas pieredze

Vitebskas apgabals. Drisenas rajonā netālu no Bigosovas stacijas atrodas Baltkrievijas lopkopības zinātniski pētnieciskā stacija. Šīs stacijas darbinieki V. G. Bogacenkova un A. J. Šaturina izstrādā jaunus racionus rupjās un sulīgās barības izbarošanai teļiem, ko pielietojot, vairākos Bigosovas MTS zonas kolchozos gūti labi rezultāti jaunlopu audzēšanā. Bez tam stacijas zinātniskie darbinieki, krustojot Ostfrīzas šķirni ar Latvijas brūno un lgaunijas melnraibo šķirni, cenšas izveidot jaunu lopu šķirni, kas labi piemērojas vietējiem apstākļiem un dod daudz piena ar augstu tauku saturu. Krustojuma rezultātā iegūtie jaunlopi labi attīstās. Trīs četrus mēnešus vecs teļš sver 115—140 kg.

Attēlā: (no kreisās) lopkopības nodaļas zinātniskā darbiniece A. J. Šaturina un zootehniķe A. J. Jurisova nosver trīs mēnešus vecu teļu, kas iegūts, krustojot LB šķirnes bulli ar Ostfrīzas šķirnes govī.

Sliktas audzināšanas rezultātā

Administratīvā komisija savā kārtējā sēdē nesen izskatīja vairākus protokolus pilsoņiem par sabiedriskās kārtības neievērošanu. Raksturīgi tas, ka pēdējā laikā komisijai ienākušo protokolu vairums sastādīti pilsētas rūpniecības uzņēmumos strādājošiem. Tas neatliekam ierosina kritiski vērtēt šo uzņēmumu partijas un komjaunatnes organizāciju darbu strādājošo audzināšanā. Konkrete šeit jārunā par šādiem rūpniecības uzņēmumiem, kā finieru fabrika „Vulkans”, MRS un rajona rūpniecības kombinātu. Pēdējā sēdē administratīvā komisija izskatīja finieru fabrikas strādniekam 1935. gada dzimušajam Arnoldam Rozentalam sastādīto protokolu par piedauzīgu uzvešanos rajona kultūras namā un sodīja viņu ar 100 rubļiem. Jāpiezīmē, ka šā gada augustā jauniešis jau tika sodīts par līdzīgu gadījumu, bet, kā redzams, nekādas secinājumus no tā nav izdarījis. Administratīvajai ko-

misijai par sabiedriskās kārtības neievērošanu nācās sodīt arī „Vulkana” strādnieku Barovski un vairākus citus. Jāpauzē fabrikas „Vulkans” komjaunatnes pirmorganizācijas sekretaram b. Burmeistaram un partijas organizācijas sekretaram b. Serdjukovam, ko viņi darijuši, lai līdzīgi gadījumi neatkārtotos. Diemžēl izrādās, ka pēc pirmā administratīvā soda saņemšanas ar Rozentalu neviens nepārņā viņa rīcību, bet vienkārši atmeta ar roku, saka, sodu saņēmis un miers. Rezultātā Rozentalu otrreiz sodīja.

Līdzīgi tas ir Kuldīgas MRS. Administratīvai komisijai iesniegti protokoli par MRS strādnieku Dieziņa, Balandina, Žeivata un vairāku citu nepieklājīgu uzvešanos sabiedriskajās vietās. Vairums pārkāpumu izdarīti iereibušā stāvoklī.

Starp sabiedriskās kārtības noteikumu neievērotājiem ir arī rajona rūpnieciskās strādnieki. Vairākkārt par nepie-

klājīgu uzvešanos uz ielasodīts krāsotājs Voldemars Ille ar 100 rubļiem, sodīts Aleksandrs Afopins, ar 50 rubļiem sodīts jauniešis Voldemars Svilpe, ar 25 rubļiem Vilnis Kaltņieks. Painterisējoties, kādu audzināšanas darbu veic Rūpnieciskās sabiedriskās organizācijas, izrādās, ka partijas pirmorganizācija (b. Gausmanis), arodbiedrības vietējā komiteja (priekšsēdētājs b. Osmanovs) šo jautājumu pilnīgi aizmirsuši.

Rajona izpildu komiteja pieņēmusi lēmumu par administratīvo sodu uzlikšanu gadījumos, kad netiek ievēroti dažādi sabiedriskās kārtības noteikumi, par kuriem līdz šim sodus neuzlika. Tas uzliek par pienākumu partijas un komjaunatnes organizācijām, arodbiedrību vietējām komitejām, uzņēmumu vadītājiem nopietnāk kā līdz šim izvērst audzināšanas darbu.

F. Jaunbelzējs,
administratīvās komisijas priekšsēdētājs

V. Lejiņš

Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas 1956. gada 10. oktobra

LĒMUMS № 232

Par atbildību gadījumos, kad pārkāpts likums par vispārējo obligāto septiņgadīgo skolas izglītību

Pamatojoties uz Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1950. gada 9. janvāra dekretu „Par kārtību, kādā vietējām darbaļaužu deputātu Padomēm jāpieņem lēmumi, kas paredz par to pārkāpšanu uzlikt sodus administratīvā kārtībā”, lai nodrošinātu vispārējo obligāto septiņgadīgo skolas izglītību bērniem no 7—15 gadu vecuma, Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolemj:

1. Noteikt, ka vecāki, tā arī citas personas un iestādes, kuru apgādībā atrodas vispārējai obligātai 7-gadīgai skolas izglītībai pakļauti bērni no 7—15 gadu vecuma, par bērnu skolā nesūtīšanu atbil-

dīgi administratīvā kārtā un sodāmi ar brīdinājumu vai naudas sodu līdz 100 rubļiem.

2. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzlikt rajona izpildu komitejas Tautas izglītības nodaļai, pilsētas izpildu komitejai un ciemu padomēm.

3. Šis lēmums stājas spēkā 15 dienas pēc publicēšanas laikrakstā „Padomju Kuldīga” un ir spēkā divus gadus Kuldīgas rajona teritorijā.

P. Liepa,

Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

F. Jaunbelzējs,

Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas sekretārs

SPORTS

«Daugavas» sporta skola — «Vulkans» 2:0

Sestdien, 13. oktobrī Rīgā Latvijas PSR I grupas meistarības izcīņā futbolā tikās Rīgas „Daugavas” sporta skola ar Kuldīgas „Vulkans”. „Vulkans” komandai šī bija atbildīga spēle, jo uzvaras gadījumā tā varēja pretendēt uz IV vietu meistarības izcīņā. Tādēļ varēja gaidīt interesantu spēli, kurā „Vulkans” spēlētāji parādītu sevi no labās puses, tomēr notika pretējais — tikai piedzīvots zaudējums. Jau spēles sākumā pārsvarā turas kuldīdznieki, seko vairāki sitienu uz rīdiniem. Sporta skolas uzbrucēji tikai ar atsevišķiem izrāvieniem apdraud kuldīdznieku vārtus, tomēr tie ir bīstami. Līdz puslaika beigām vēl labas izdevības vārtu gūšanai neizmanto uzbrucēji un tā arī beidzas puslaiks.

Otrajā puslaikā spēle atkal galvenokārt norit laukuma vidū vai rīdiniem soda laukumā, bet arī šeit mūsu uzbrucēji nevar pārvarēt rīdiniem aizsardzību — visi izdarītie sitienu vai nu iet pāri vai garām vārtiem. Kad palikušas vairs 8 minūtes līdz spēles beigām, viens no rīdiniem

spēlētājiem izraujas gandrīz līdz laukuma līnijai — seko ne visai spēcīgs sitiens un bumbu pāri vārtsarga Jēkabsona rokām iegriežas vārtos. Pusminūti vēlāk Kuršinskis skar bumbu ar roku — seko 11 m soda sitiens un atkal vārti. Līdz ar to visu spēli 2:0 uzvar rīdini. Apskatot atsevišķos zaudējuma cēloņus, „Vulkans” komandai var būt tikai viens attaisnojošs iemesls: komanda neparedzētu apstākļu dēļ neizgāja šajā cīņā savā labākajā sastāvā. Analizējot pašu spēli, gribas sacīt, ka visai komandai nebija vajadzīgā cīņas spara (it sevišķi uzbrukumam). Uzbrucēji pārāk gausi darbojās pretinieku soda laukumā, trūka ātrās un precīzās piespēles, un arī pats galvenais — kustīgums. Tādēļ arī netika izmantotas visas izdevības noslēguma sitiena izdarīšanai pa vārtiem. Arī no pussargiem un aizsargiem jāprasa precīzāks un zemāks piespēles, tā atvieglojot uzbrucēju darbību. Gribas vēl aizrādīt, ka vārtsargs arī šoreiz nebija sava uzdevumu augstums.

H. Freimanis,
komandas kapteinis

Starptautiskais apskats

Suecas jautājums Drošības padomē

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome apspriež Suecas jautājumu. Padomes sēdēs piedalās septiņu valstu, tai skaitā PSRS, ASV, Anglijas un Francijas ārlietu ministri. Tik daudz ārlietu ministru jau sen nebija sanākuši Drošības padomē.

Suecas jautājuma apspriešanai Drošības padomē ir sevišķi svarīga nozīme. Šī padome atbild par miera saglabāšanu, un tās pienākums ir veicināt Suecas jautājuma atrisināšanu miera ceļā, nepieļaujot tālāku situācijas saasināšanos Suecas kanāla rajonā.

Tomēr, kā liecina Anglijas, Francijas un ASV pārstāvju runas Drošības padomes sēdēs, rietumvalstis necensās atrisināt Suecas jautājumu sarunās un uz taisnīgiem pamatiem. Tās gribētu pārvērst Drošības padomi par organu, kas tiesātu Ēģipti, par organu, kas palīdzētu rietumvalstīm panākt to, ko tām līdz šim nav izdevies izdarīt, proti, atjaunot ārzemju kapitalistu kontroli Suecas kanāla joslā. Anglijas un Francijas pārstāvji iesniedza Drošības padomei rezolūcijas projektu, ko atbalsta arī ASV. Šajā projektā pēc būtības ir tās pašas prasības Ēģiptei, kuras pēdējā kategoriski noraidīja jau iepriekšējās sarunās ar rietumvalstu pārstāvjiem. Tagad rietumvalstis grib, lai šīs prasības tiktu izvirzītas Ēģiptei Drošības padomes vārdā.

Padomju Savienības ārlietu ministrs D. Šepilovs, 8. oktobrī runādams Drošības padomē, asi kritizēja rietumval-

stu politiku Suecas jautājumā. Viņš norādīja, ka šo politiku nosaka amerikāņu, angļu un franču kapitalistisko monopoli imperialistiskās intereses. „Pašlaik, — sacīja D. Šepilovs, — daži monopoli izstrādā patiesi drausmīgus plašas ekonomiskas agresijas plānus, lai noslāpētu Ēģipti, pārvērstu ziedošo Nilas ieleju par nāves tukšnesi”. Lai to pierādītu, b. Šepilovs minēja Anglijas Centrālās informācijas biroja ziņojumu, kurā atzīts, ka rietumvalstu plāni paredz „labākajā gadījumā” lēnu Suecas kanāla joslas nāvi un strauju Vidējo Austrumu valstu ienākumu samazināšanos.

Runādams par ieroču žvārdināšanas un ekonomiskā spiediena politiku, ko rietumvalstis realizē attiecībā ar Ēģipti, D. Šepilovs sacīja: „Tagad visi skaidri redz, ka šī politika bankrotējusi, izraisīdama vētrainu reakciju visā pasaulē. Tautas nosoda politiku no spēka pozīcijas. Nu vairs nav šaubu, ka visas pasaules acis izolēti tie, kas, pamatodamies uz saviem mantrausīgiem nolūkiem, saista visas savas cerības ar kara izraisīšanu Suecas kanāla joslā”.

D. Šepilovs atzīmēja, ka, lai mierīgi noregulētu Suecas jautājumu, vispirms jāatsakās no ultimatu, kara draudu un ekonomiskā spiediena politikas attiecībā pret Ēģipti. Taču rietumvalstis faktiski līdz šim negribēja vest sarunas ar Ēģipti, pamatojoties uz līdztiesības un Ēģiptes valsts neatkarības principiem.

Šīs sarunas ir jāuzsāk, uzsvēra b. Šepilovs.

Padomju Savienības pārstāvis ierosināja sastādīt autoritatīvu Drošības padomes komiteju šādu sarunu vešanai. Par sarunu rezultātiem komitejai noteiktā laikā būtu jāziņo Drošības padomei. Komitejai varētu arī uzdot sagatavot plašu starptautisku konferenci, kurā piedalītos visas zemes, kas izmanto Suecas kanālu. Šajā konferencē izskatītu un apstiprinātu jaunu konvenciju, lai garantētu brīvu kuģošanu pa Suecas kanālu.

Padomju priekšlikumu atbalstīja arī Dienvidslāvijas delegācija. Ēģiptes ārlietu ministrs Favzi paziņoja, ka Ēģiptes valdība nelokāmi izsakās par sarunām, lai miera ceļā un taisnīgi atrisinātu Suecas jautājumu, un atzīst par nepieciešamu, lai Drošības padome izveidotu organu šādu sarunu vešanai.

Drošības padomes sēdes ir visas pasaules uzmanības centrā. Āzijas un arābu zemēs Padomju Savienības priekšlikumi par Suecas jautājuma mierīgu atrisināšanu sarunās uzņemti ar piekrišanu. „Padomju ārlietu ministra enerģiskais atbalsts Ēģiptei, — rakstā Indijas avīze „Amrita Bazar Patrika”, — skaidri rāda, ka Anglijai un Francijai praktiski nav iespējams saņemt Drošības padomes atbalstu saviem plāniem. Tāpēc vienīgā izeja ir sarunās panākt Ēģiptei pieņemamu vienošanos”.

V. Čarkovs

Iegādājieties grāmatas

Kuldīgas grāmatnīcā dabūjamas šādas jaunas grāmatas: „Atmiņas par Ļeņinu”; maksā 3 rubļi 85 kap. G. Krīžanovskis — „Dižais Ļeņins”; maksā 3 rubļi 5 kap. N. Dobroļubovs — „Filozofisko rakstu izlase I”; maksā 9 rubļi 55 kap. J. Rozenbachs — „Putnkopiņa”; maksā 7 rubļi 60 kap. L. Libermanis — „Traktoru un lauksaimniecības mašīnu mo-

deli”; maksā 3 rubļi 10 kap. A. Brigadere — „Pasaku lūgas”; maksā 8 rubļi 60 kap. A. Brodele — „Ar sirdi un asinīm”; maksā 6 rubļi 95 kap. V. Grundmane — „Gau-mes lieta”; maksā 70 kap. O. Andžāne — „Zvirgzdiņa — „Progresīvs cilvēks”; maksā 60 kap. H. Ibsens — „Izlase”; maksā 10 rubļi 65 kap. Č. Di-

na, — Dolgušins pamāja. — Vienkāršāk izskatīties — turat fermā govīs, kuras vispār nav spējīgas dot pieaugumu? — Nav spējīgas, jā. Neatnesušas jau pa divi trim gadu. — Kādēļ tad jūs tās turat? Jums taču jāražo piens, ne gaļa. — Līku apspriest šo jautājumu valdes sēdē. Vajadzētu nodot obligatā gāļas piegādē, lai veltīgi neizlietu barību. — Bet vai patiešām visas ir nederīgas? Specialisti apskatīja? Varbūt slikti aplecinajāt?

— Nē, aplecinajām kā nākas kā citād. — Uzskaitē pie aplecinašanas jums ir? Kura govī aplecina, kura nē? — Jā, arī uzskaitē ir... Bet vispār, es, biedri direktor, uz bulļiem pajaujos. Mums ir labi bulļi, lietveži. Trīs bulļi. Lūk, kur stāv, paskatīties. Pats sovchozā izraudzīju. Cementāles sugas. Dolgušins neizturēja, iesmējās. — Nē, biedri Bezfamīlnij, juma ir kaut kāda savāda zootehnika. (Turpinājums sekos)

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(24. turpinājums)

— Kas tad tie par brīnumiem — trauku nepietiek? — Bezfamīlnijs izbriņģās. — Bet vakar pietika? — Vakars pietika, mēs jau noskaidrojām. Par godu MTS direktora atbraukšanai izslauktas liekas trīs kannas piena, — pasmaldija Volodja. — Lūk, jums, Christofor Dapilič, nēko nevajadzētu darīt, tikai, lūk, tā — braukāt pa fermām un piedalīties, kad slauc govīs. Skatīties — izslaukums celtos par saviem trīsdesmit procentiem. Bez papildu barības, bez koncentrātiem, bez kā? — Kur ta jums traukus sadabūt? — pabidījis cepuri uz pieres, Bezfamīlnijs pakasīja pakausi.

Pie kūtis pienāca kolchoznieks, acīm redzot, braucējs, ar pātagu, droši vien tas pats „ar principu”, par kuru runāja slaucējas, invalīds ar koka kāju, apsveicinājās. — Atbrauc, Tjuļkin? Kur tad tavš drandulets? — fermas pārzinis plevērsās viņam. — Re, kur, — kolchoznieks parādīja ar pātagas kātu kaut kur aiz kūts. — A, nu balodīt, drāz uz clemu, samēklē tur vēl pāris kannas. Paej pa mūsu ielu. Liekas, viena ir pie Gaškas Kuzmenkovas. Vakars vienu redzēju pie Feņkas Sorokinās, bija izlikusi uz zoga. Viena bābas, ņem, braukā uz tirgu, bet atpakaļ uz noliktavu nenes. Un pie manējās arī apskatīties... Veiklāk, balodīt, veiklāk!

Viena kāja šeit, otra tur! — un pats sāka smieties par savu joku. Kolchoznieks, kaut ko neapmierināti murminādam, aizklunkuroja ar savu koka kāju aiz šķūņa pie pajūga. — Cik jums fermā lopu? — Dolgušins jautāja Bezfamīlnijam. — Cik pavisam barības govju? — Fermas pārzinis britiņu padomāja. — Pavisam, kā saka, tā... mums ir septiņdesmit astoņas govīs. — Un cik slaucamu? — Cik slaucamu? — Četrdesmit divas pašreiz slaucam, — pateica priekšā Paša — slaucēja. — Tik maz? Ko tad pārējās — vēl nav atnesušas? — Dolgušins drošsirdīgi turpināja uzdot jautājumus, kuros pats vēl nesen nebija drošs.

— Neatnesušas arī. Bet ir arī vispār saražošanai nederīgas. — Kā? Kam nederīgas? — Sārāžošanai, — Bezfamīlnijs svarīgi atkārtoja. — Tā pie mums saka, zootehnikā. — Zootehnikā ir termiņš — ganāmpulka atražošana, — Volodja paskaidroja. — Sāku saprast, par ko šeit ru-

Biedri lasītāji!

Sākot ar 1. oktobri, atklāta parakstīšanās uz visiem centraliem un republikāniskiem laikrakstiem 1957. gadam.

Nenokavējiet abonementa atjaunošanu arī sava rajona laikrakstam.

«PADOMJU KULDĪGA»

Redaktora v. E. Adamsons